

סיכום נקודות בלוגיקה

תזכורות ממתטיקה בדידה

מיו μ – קשר $(\mu n. A)$ שמשמעותו ה-n הטבעי הראשון שמקיים את A.

איוטה ι – קשר $(\iota x. A)$ שמשמעותו ה-x היחיד המקיים את A.

$A \Delta B$ (ההפרש הסימטרי) – כל האיברים שנמצאים בדיוק באחת מהקבוצות A ו-B.

ניתן להתייחס לפונקציה כיוחס המקיים תנאי החד-ערכיות: $\forall a, b_1, b_2. \langle a, b_1 \rangle \in f \wedge \langle a, b_2 \rangle \in f \rightarrow b_1 = b_2$.

פונקציה חלקית מ-A ל-B היא יחס מ-A ל-B המקיים את תנאי החד-ערכיות הנ"ל.

פונקציה מ-A ל-B היא פונקציה חלקית f מ-A ל-B המקיימת:

$$\forall a \in A \exists b \in B. \langle a, b \rangle \in f$$

אם R הוא יחס, אז **היחס ההפוך** R^{-1} מוגדר ע"י

$$R^{-1} = \{ \langle b, a \rangle \mid \langle a, b \rangle \in R \}$$

$R \circ S$ **הרכבה של יחסים** המוגדרת

$$R \circ S = \{ \langle a, c \rangle \in AC \mid \exists b \in B. \langle a, b \rangle \in S \wedge \langle b, c \rangle \in R \}$$

יחס R על קבוצה A נקרא **רפלקסיבי** אם $\forall x \in A. xRx$.

יחס R נקרא **אי רפלקסיבי** אם $\forall x. \neg(xRx)$.

אם מתקיים $\forall x \in A. \neg(xRx)$, היחס נקרא **אי רפלקסיבי על A**.

יחס R נקרא **טרנסיטיבי** אם $\forall x \forall y \forall z. xRy \wedge yRz \rightarrow xRz$.

יחס R נקרא **סימטרי** אם $\forall x \forall y. xRy \rightarrow yRx$.

אנטי סימטרי חזק אם $\forall x \forall y. xRy \rightarrow \neg(yRx)$.

ואנטי סימטרי (חלש) אם $\forall x \forall y. xRy \wedge yRx \rightarrow x = y$.

יחס R יקרא **יחס סדר חלקי** על A אם הוא רפלקסיבי, אנטי סימטרי וטרנזיטיבי.

יחס סדר חלקי יקרא **מלא** על A אם מתקיים גם כי $\forall x \in A \forall y \in A. xRy \vee yRx$.

יחס R יקרא **יחס סדר חלקי חזק** על A אם הוא טרנסיטיבי ואי רפלקסיבי על A.

יחס כזה יקרא **מלא** על A אם מתקיים $\forall x \in A \forall y \in A. xRy \vee yRx \vee x = y$.

יחס R יקרא **שקילות** על A אם הוא רפלקסיבי על A, סימטרי וטרנזיטיבי.

אם R הוא יחס שקילות, **מחלקת השקילות** של x לפי R היא $[x]_R = \{y \in A \mid xRy\}$.

אם R יחס שקילות על A, **קבוצת המנה** של R על A היא $A/R = \{[x]_R \mid x \in A\}$.

R יחס סדר על A. ההגדרות יחסית ל-A.
רפלקסיבי $\forall a \in A. aRa$
אי רפלקסיבי $\forall a \in A. \neg(aRa)$
סימטרי $\forall x \forall y. xRy \rightarrow yRx$
אנטי סימטרי $\forall x \forall y. xRy \rightarrow \neg(yRx)$
אנטי סימטרי חזק $\forall x \forall y. xRy \wedge yRx \rightarrow x = y$
טרנסיטיבי $\forall x \forall y \forall z. xRy \wedge yRz \rightarrow xRz$
יחס סדר חלקי R רפלקסיבי, אנטי סימטרי וטרנזיטיבי
יחס סדר מלא R יחס סדר חלקי ובנוסף מתקיים $\forall x \in A \forall y \in A. xRy \vee yRx$
יחס סדר חלקי חזק R אי רפלקסיבי וטרנזיטיבי
יחס סדר מלא חזק R יחס סדר חלקי חזק ובנוסף מתקיים $\forall x \in A \forall y \in A. xRy \vee yRx \vee x = y$
יחס שקילות R רפלקסיבי, סימטרי וטרנזיטיבי
מחלקת שקילות $[x]_R = \{y \in A \mid xRy\}$
קבוצת מנה $A/R = \{[x]_R \mid x \in A\}$

לוגיקה

יחס נביעה \vdash היא יחס בין קבוצות של נוסחאות לנוסחאות המקיים "רפלקסיביות" $(A \in T \rightarrow T \vdash A)$,

מונוטוניות (אם $T \vdash A$ וגם $T \subseteq S$ אז $S \vdash A$) ו"טרנסיטיביות" (אם $T \vdash \psi$ ו- $T \vdash \varphi$ אז $T \vdash \psi$).

תחשיב הפסוקים הקלאסי (CPL)

מוגדר מעל הא"ב: פסוקים אטומיים (p_1, p_2, p_3, \dots) , קשרים $\neg, \vee, \wedge, \rightarrow$ וסוגריים. הקטגוריה הסינטקטית היא נוסחה (או פסוק) כאשר

1. כל פסוק אטומי הוא נוסחה.

2. אם φ, ψ נוסחאות אז $(\varphi \rightarrow \psi), (\varphi \vee \psi), (\varphi \wedge \psi), \neg \varphi$ – נוסחאות.

טענות על נוסחאות ב-CPL (להוכחה שמשווא אינו נוסחה): מספר הסוגרים הימיניים והשמאליים שווה, בין כל 2 פסוקים אטומים מופיע קשר, קשר "וגם" אינו יכול להופיע בצמוד לסוגר, מספר הסוגיים השמאליים שווה למספר הקשרים הבינאריים, מילה ב-CPL אינה מתחילה בסוגר ימיני.

הגדרה סמנטית לנביעה – ב-CPL ה"מבנה" נקרא "השמה" (פונקציה v מקבוצת הנוסחאות אל $\{t, f\}$ המקיימת:

$$v(\neg \varphi) = \neg^*(v(\varphi)), v(\varphi \circ \psi) = \circ^*(v(\varphi), v(\psi)), \circ = \{\vee, \wedge, \rightarrow\}$$

כאשר X^* היא פונקציה האמת המתאימה ל-X).

נוסחה תקרא **טאוטולוגיה** (סימון $\vdash_{CPL} \varphi$) אם כל השמה היא מודל שלה.
 למה: $\varphi \vdash_{CPL} \varphi \leftrightarrow \vdash_{CPL} \varphi$ (כי כל השמה היא מודל של הקבוצה הריקה).

תורה **ספיקה** אם יש לה מודל. בהתאם, תורה **אי ספיקה** היא תורה שאין לה מודל. **פסוק** ללא מודל נקרא **סתירה**.
 פסוקים A, B **שקולים לוגית** אם לכל השמה v מתקיים $v[A]=t$ אם $v[B]=t$.

נשים לב ש**טאוטולוגיה** נובעת מכל תורה ושכל נוסחה נובעת מנוסחה שהיא **סתירה**.

טענה: פסוקים A, B שקולים לוגית אם $\vdash_{CPL} (A \rightarrow B) \wedge (B \rightarrow A)$.

טענה: יהי A פסוק ו- v', v השמות כלשהן. אם לכל $p \in At[A]$ מתקיים $v'[p]=v[p]$ אז $v'[A]=v[A]$ (אינדוקציה מבנית).

קבוצת הנוסחאות האטומיות של φ מוגדרת כך:

- $At[p] = \{p\}$
- $At[-\varphi] = At[\varphi]$
- $At[(\varphi \circ \psi)] = At[\varphi] \cup At[\psi]$ עבור $\circ = \{v, \wedge, \rightarrow\}$.

קבוצת תת הנוסחאות של A מוגדרת כך:

- $Sf[p] = \{p\}$
- $Sf[-A] = Sf[A] \cup \{A\}$
- $Sf[(A \circ B)] = Sf[A] \cup Sf[B] \cup \{(A \circ B)\}$ עבור $\circ = \{v, \wedge, \rightarrow\}$.

הצבה: אם φ, A נוסחאות ו- p פסוק אטומי, אז $\varphi \left\{ \frac{A}{p} \right\}$ הינו הפסוק המתקבל מ- φ ע"י הצבת A במקום p ומוגדר כך:

- אם $\varphi = p$ אז $\varphi \left\{ \frac{A}{p} \right\} = A$
- אם $\varphi = q$ כאשר $q \neq p$ אז $\varphi \left\{ \frac{A}{p} \right\} = q$
- אם $\varphi = -\psi$ אז $\varphi \left\{ \frac{A}{p} \right\} = -\psi \left\{ \frac{A}{p} \right\}$
- אם $\varphi = (\psi_1 \circ \psi_2)$ אז $\varphi \left\{ \frac{A}{p} \right\} = (\psi_1 \left\{ \frac{A}{p} \right\} \circ \psi_2 \left\{ \frac{A}{p} \right\})$ עבור $\circ = \{v, \wedge, \rightarrow\}$.

הערה: $\left\{ \frac{A}{p}, \frac{B}{q}, \dots \right\}$ מציון הצבה **סימולטנית**.

משפט הצבה: יהיו φ נוסחה, v השמה, q_1, \dots, q_n נוסחאות אטומיות שונות זו מזו ו- A_1, \dots, A_n נוסחאות (לא בהכרח שונות). תהי v' השמה כך שאם $p=q_i$ אז $v'(p)=v(A_i)$, אחרת, $v'(p)=v(p)$. אחרת, $v'(\varphi) = v(\varphi \left\{ \frac{A_1/p_1, \dots, A_n/p_n}{p} \right\})$.

טענה: אם v', v השמות כך ש- $v'(p)=v(p)$ לכל $p \in At[\varphi]$ אז $v'(\varphi)=v(\varphi)$ (הוכחה באינדוקציה מבנית).

טענה: אם $A \vdash_{CPL} T$ ו- σ **הצבה** אז $\sigma(A) \vdash \sigma(T)$.

משפט ההחלפה: נניח v השמה, A נוסחה ו- p פסוק אטומי, נגדיר השמה v' כך שאם $q=p$ אז $v'[q]=v[A]$, אחרת $v'[q]=v[q]$ (פסוק אטומי). אז לכל פסוק B מתקיים $v'[B]=v[B \{A/p\}]$.

רדוקציות לשאלת נביעה

- $T \vdash_{CPL} \varphi$ אם $T \cup \{-\varphi\}$ אינה ספיקה.
- לתורות סופיות $\{\psi_1, \psi_2, \dots, \psi_n\} \vdash_{CPL} \varphi$ אם הפסוק $\psi_1 \wedge \psi_2 \wedge \dots \wedge \psi_n \rightarrow \varphi$ הוא טאוטולוגיה.

משפט הקומפקטיות

1. T ספיקה אם כל קבוצה סופית חלקית שלה היא ספיקה.
2. $T \vdash_{CPL} \varphi$ אם יש $\Gamma \subseteq T$ סופית כך ש- $\Gamma \vdash_{CPL} \varphi$.

הגדרה סינטקטית לנביעה – $T \vdash_{HPC} \varphi$ אם ל- φ יש הוכחה מ- T .

הוכחה של פסוק φ מתורה T ב- HPC היא סדרה סופית של פסוקים כך שהפסוק האחרון בסדרה הוא φ . כל איבר בסדרה הוא אקסיומה של HPC , איבר של T או פסוק שמתקבל משני פסוקים קודמים בסדרה בעזרת היסק MP .

טענה: $T \vdash_{HPC} \varphi$ אם יש $\Gamma \subseteq T$ סופית כך ש- $\Gamma \vdash_{HPC} \varphi$.

u.multinet.co.il

משפט הנאותות והשלמות - $\vdash_{CPL} = \vdash_{HPC}$. הוכחת נאותות ($\vdash_{HPC} \rightarrow \vdash_{CPL}$) מוכיחים באמצעות אינדוקציה על אורך ההוכחה. הוכחת שלמות ($\vdash_{CPL} \rightarrow \vdash_{HPC}$) היא ארוכה ומציקה.

טענה: אם לכל פסוק A ב-T₁ מתקיים $\vdash_{HPC} A$ אז לכל פסוק B, אם $\vdash_{HPC} B$ אז $\vdash_{HPC} B$.

משפט הדדוקציה הסמנטי - $\vdash_{CPL} B$ - $T \cup \{A\} \vdash_{CPL} B$ אם $T \vdash_{CPL} A \rightarrow B$.

משפט הדדוקציה הסינטקטי - $\vdash_{HPC} B$ - $T \cup \{A\} \vdash_{HPC} B$ אם $T \vdash_{HPC} A \rightarrow B$ (אינדוקציה על ההוכחה). המשפט נכון עבור כל מערכת נוסח הילברט בה קיימות האקסיומות 11 ו-12 ו-MP הוא כלל ההיסק היחיד עבור שפה עם קשר הגרירה.

בנק דוגמאות

1. "אם A ו-B ספיקות אז B ספיקה" - דוגמה נגדית: $A = p$ ו- $B = (q \wedge \neg q)$.
- 2.